23 NİSAN BÜTÜN KARDEŞLERE KUTLU OLSUN!

Doğan Kardeş

Sayı : 130
21 Nisan 1969
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

ZERO X

ALTIN TOHUM 5 KAPTAN TRAVERS'LE ARKADAŞLARI HALKA 9 GEZEGENİNDE YETİŞTİRİLEN ALTIN TOHUM BİTKİSİNDEN ZOR KURTULMUŞLARDI, ŞİMDİ DE DOKTOR RAY, ACAYİP BİTKİNİN TELLERİNİ İNCELERKEN OLDUĞU YERE DÜŞÜP BAYILDI...

(Devamı son sayfada)

Çocuklar sizler için

500,000 LİRA

tutarında

ÖZEL İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Son para yatırma tarihi

22 NİSAN 1969

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Yapı ve Kredi Bankası'nın siz çocuklara 1969 yılı armağanı: Yalnız çocuk hesaplarının katılabileceği 500.000 liralık özel ikramiye çekilişi.

Anne ve babanıza sorunuz: Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı? Yoksa, hesap açtırtarak tasarruf yolunda ilk adımı atınız ve bu zengin çekilişe katılınız.

23 Nisan 1969'da 18 yaşını doldurmamış olanlar bu çekilişe katılırlar.

(MORAN - 515) — 139

Y182

25 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK
DERGİSİ

21 Nisan 1969

Fiatı 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 5

Sayı: 692-130

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE
TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul * Doğan Kardeş P.K. 1146 - İst. * Yazı İşleri ve Abone Telefon : 26 21 70 - 71 - 72 * Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. * Altı aylık: 12,5 TL. * Yurt dışı Yıllık: 38 TL. * Yurt dışı altı aylık: 19 TL. * Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir * Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer: Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. * Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Yazın!

HAFTAYA YEPYENİ BİR

Doğan Kardeş

PARA BİRİKTİRME FONU

Kardeşlerimizi para biriktirmeye alıştırmak amacıyla YAPI ve KREDİ BANKASI'nın DOĞAN KARDEŞ okuyucuları arasında düzenlediği PARA BİRİKTİRME FONU Mart ayı çekilişine ait kupon gönderme süresi bu akşam sona ermektedir. Çekilecek kur'ada YAPI ve KREDİ BANKASI'nın 500'er liralık İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI kazanacak beş talihli kardeşimizin isimlerini önümüzdeki sayılarda açıklayacağız.

BİR 23 NİSAN DAHA

Bundan tam 49 yıl önce, Ankara'da, 1920 yılının 23 Nisan cuma günü, dört bir yanı düşman çizmesi altındaki Türk topraklarını kurtarmak için, umut ve inanç dolu bir avuç insan, Mustafa Kemal'in önderliğinde savaşa girişmenin tarihî sorumluluğunu omuzlarına yükleniyordu.

Bundan tam 49 yıl önce, Türkiye'nin ulusal egemenliği yolunda, ilk büyük adım atılıyordu.

49 yıl önce, yeni Türkiye'nin Büyük Millet Meclisi, Büyük Kurtarıcı'nın başkanlığında açılıyordu.

Türk Ulusu'nun yeniden doğduğu o gün, yarının büyükleri olan Türk çocuklarının da bayramı sayılmış ve tarihimize «23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı» olarak geçmiştir.

Düşmana karşı başlatılan büyük savaş, 23 Nisan 1920 gününden sonra asıl anlamına kavuşuyor ve her geçen gün, biraz daha zafere yaklaşıyordu.

Şimdi, aradan 49 yıl geçtikten sonra, bize bu büyük ve mutlu bayramı hazırlayanların, başta ulu Atatürk olmak üzere, bu uğurda emek ve can vermiş bütün kahramanların kutsal anıları önünde, en içten saygılarla eğiliyoruz.

Büyük Bayram'ımız hepimize kutlu olsun!

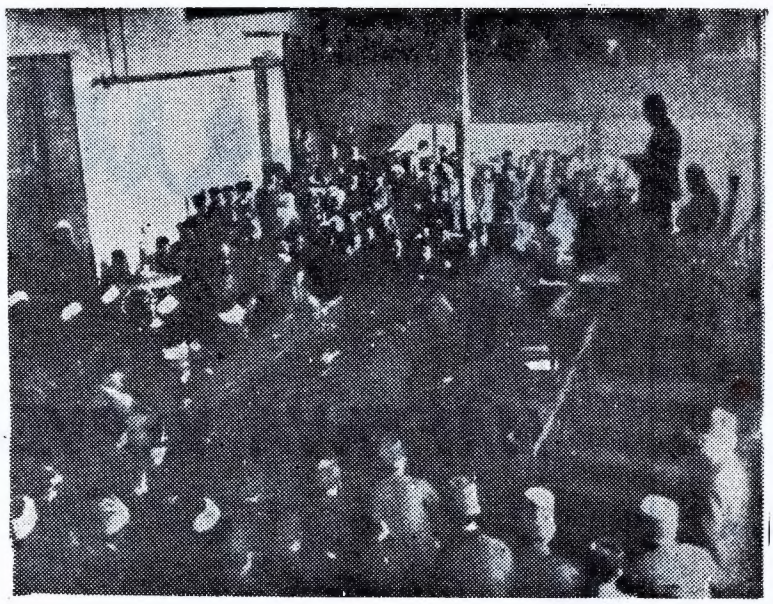

Birinci Büyük Millet Meclisinin bir toplantısında Gazi Mustafa Kemal Paşa bir nutkunu okuyor.

23 NİSAN

Kırk dokuz yıl önce Büyük Millet Meclisi Ankara'da toplanarak, Ulusun egemenliğini ilân etti

Bundan 49 yıl önce Büyük Millet Meclisi Ankara'da toplanarak, ulusun egemenliğini ilân etmişti. O heyecanlı günleri yaşamış bir büyüğümüzden 23 Nisan 1920 cuma gününü gelin birlikte dinleyelim:

«Ankara kışının parlak güneşi altında Çankaya'nın eteklerine yaslanan, modern ve muhteşem yeni Büyük Millet Meclisi binasının dış merdivenlerini tırmanırken, kırk yıl önce, Mustafa Kemal'in kerpiç ve harap Ankaranın öbür yüzünde, Taş Han önünde ilkbahar melteminin tozu, toprağı kaldırdığı bir günde,23 nisan 1920 cuma günü mütevazı bir çatının altında Birinci Büyük Millet Meclisini nasıl topladığını düşünyordum.

O gün, şimdiki Ulus Meydanında bir tabur piyade sıralanmış ve onun arkasına Ankaralılar toplanmıştı... Öğle namazı Hacıbayramda kılındıktan sonra 14 te başlarında Mustafa Kemal olmak üzere Karaoğlandan Taş Hana doğru iniyorlardı. Bir avuç cesur insan,

23 NİSAN

Nasıl bayram etmez, sevinmez insan;
23 Nisan bu, 23 Nisan.
Türklük gerilemiş çaresiz kalmış,
Götürmüşken üç kıtayı şeref, şan.

Kalmış bir sultanın keyfine işler,
Nice yıllar olmuş Türkler perişan...
Gittikçe kuvvetsiz, çaresiz kalmış,
Dört yandan üstüne saldırmış düşman

Milleti yüzüstü bırakıp kaçmış,
Canının derdine düşmüş de Sultan...
Ansızın işlerin başına geçmiş,
Milletin bağrından kopan kahraman...

Başlamış bir ölüm-dirim kavgası,
Sultana isyan bu, cihana isyan
Millet öyle büyük, baş öyle büyük;
Bakmış parmağını ısırmış cihan...

Ana toprak için, al bayrak için,
Tepe tepe gövde, dere dere kan...
Türklük hakkedince egemenliği,
Açılmış önünde bir şanlı meydan...

Kimsenin keyfine boyun eğmek yok,
Toplandığı tarih: 23 Nisan
Milletin adına Millet Meclisi,
Milletin isteği olsun her zaman...

B. K. ÇAĞLAR

yokedilmek istenen bir milleti kurtarmak için birleşmişlerdi ve ümitlerini bir kahramana bağlamışlardı.

Küçük taş binanın pencerelerine ufak bayraklar çakılmıştı. başkaca bir fevkalâdelik göze çarpmıyordu. Sağdaki küçük kapıdan önde Mustafa Kemal ve diğer mebuslar içeriye girdiler, geniş bir koridoru geçtikten sonra sağdaki salona girdiler. Tahta bir kürsü kapının tam karşısına konmuş ve mektep sıraları salona sıralanmıştı. Eğri büğrü iki soba borusu yükselivor. tavandan bir gaz lâmbası sallanıvordu.

Önce dua edildi. sonra en yaşlı üye Sinop Mebusu eski maarif müdürlerinden Şerif Bey reislik kürsüsünden:

— Mebusanı kiram. İstanbulun muvakkat kavdı ile vabancı kuvvetler tarafından işgal olunduğunu, bütün istiklâlimizin iptal edildiğini bilivorsunuz. Buna boyun eğmek, milletimizin esareti kabul etmesi demekti. İstiklâliyle yaşamaya kararlı olan milletimiz, bunu reddederek Meclisimizi vücuda getirmiştir. Meclisin reisi sıfatiyle, tam bir istiklâl dahilinde milletimizin mukadderatını bizzat eline aldığını ve idareye başladığını bütün cihana ilân ederek Büyük Millet Meclisini açıvorum... dediğini öğrendik

Mustafa Kemal, ertesi günü, Mondros Mütarekesinden beri geçen zamanın izahını yaptıktan sonra Büyük Millet Meclisinin hak ve salâhivetlerini bir teklif halinde sundu ve Büyük Millet Meclisi bu teklife göre, yasama ve vürütme vetkilerini nefsinde toplamak üzere, «mesalihi umumivei milliyeye» el kovdu ve bugün kutladığımız Millî Hâkimiyet Bayramı bu karardan doğdu Mustafa Kemal birinci reis, dağılan İstanbul Meclisinin reisi Celâlettin Arif Bey ikinci reis seçilmişti Kahraman Atatürk. milletinin ümidini boşa çıkarmadı; İstiklâl Harbini bu Meclisle beraber başardı ve padişahlığı bu Meclis ile beraber yıktı.»

BURSA'DA BİR 23 NİSAN

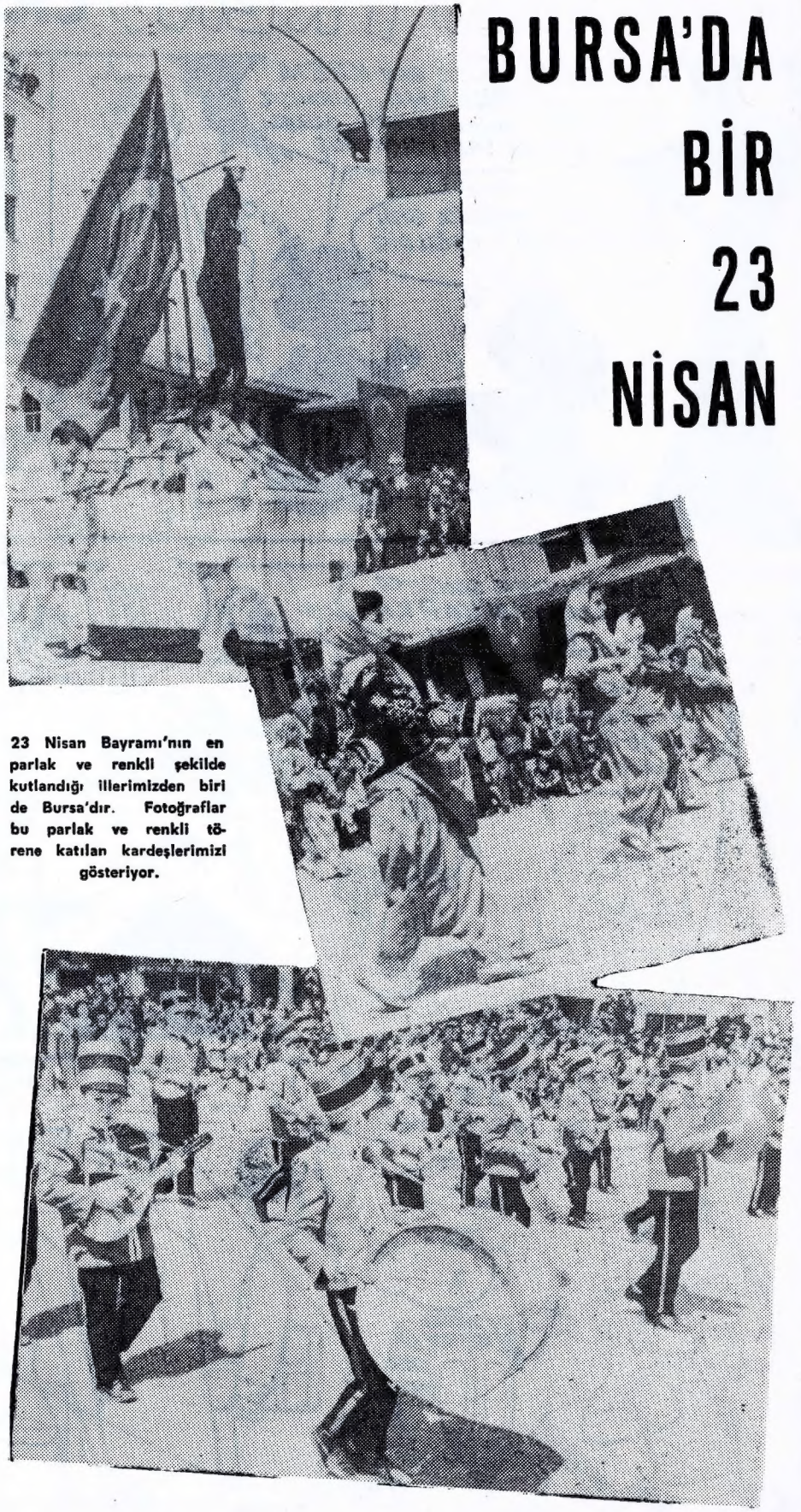

23 Nisan Bayramı'nın en parlak ve renkli şekilde kutlandığı illerimizden biri de Bursa'dır. Fotoğraflar bu parlak ve renkli törene katılan kardeşlerimizi gösteriyor.

SEVİMLİ PRENS cici can ile

SIRMASAÇLI PRENSES dilek

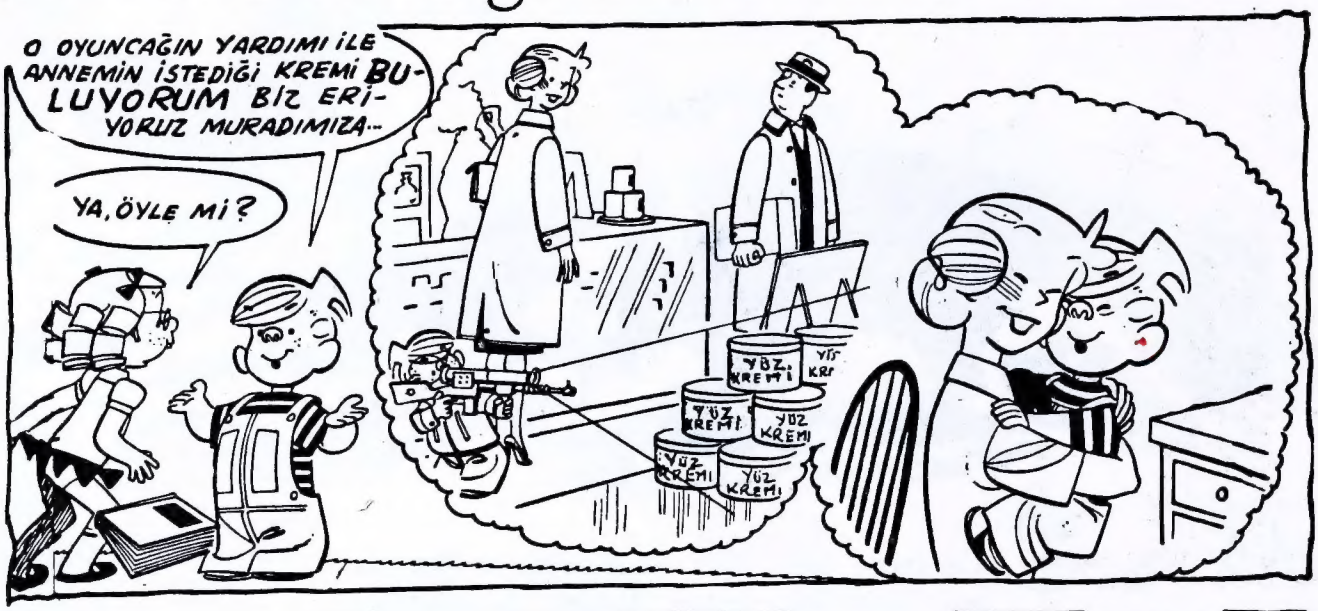

BALİNA ile BİR SERÜVEN

Öylesine bitkindim ki neredeyse balinanın sırtından kayıp denize düşecektim, kollarım tutmuyordu... O durumda ne kadar kaldım bilmiyorum. Sonunda usta bir denizci eli beni sandala çekti...

Frank T. BULLEN'den çeviren **TOMRİS UYAR**

Bu korkunç yolculuk boyunca karşılaştığım tehlikelerde umudumu hiç yitirmiyor, hep, «Ne olursa olsun,» diyordum, «herkes ölse bile, ben ölmeyeceğim.» İnsan ancak böyle bir umutla yaşayabilir, yoksa hayvandan farkı kalmaz.

O sabah kaşalot avına çıkmıştık. Hava güneşli, gök masmaviydi; bizimkinden başka tekne de yoktu ortalıkta, buna çok sevindik. Avımız, tam karşıdaydı, güzel günün tadını çıkarıyor, arasıra kocaman kuyruğunu kaldırarak gümbürtüyle suyun üstüne indiriyordu. Ne yazık ki tam balinaya yaklaştığımız sırada yelkenimiz yırtıldı, onu onarmak için duraladık, çünkü balina çarpan bir yelkenin gürültüsünden, tehlikede olduğunu hemen anlar ve uzaklaşır. Derken, ötek tekneler göründü uzakta, çok geçmeden bizi geçtiler. İkinci kaptan, hayvana kürekle yanaşmanın daha doğru olacağını, böylelikle vakit kaybetmeyeceğimizi söyledi. Önceleri işler yolunda gidiyordu. Zıpkıncımız ustalıkla sallıyordu zıpkınını, balinaya yavaşça yaklaşmamız da daha rahat hareket etmemizi sağlıyordu. Balina durmadan oynuyor, denizi köpüğe boğuyordu. O sırada, ikinci kaptanımızın gözüpekliği müthiş bir tehlikenin ortasına attı bizi.

Birden, balinanın kocaman kuyruğunu gördüm karşımda; daha düşünmeme fırsat kalmadan hayvan bir yay gibi gerildi, kükreyerek üstümüze doğru gelmeye başladı. Yandan vurdu tekneye; hepimiz, toptan fırlayan mermiler gibi ileri atıldık, yalnız benim ayağım bir yere sıkışmış olacak ki uzun süre kurtaramadım, dizim kopacaktı nerdeyse, sonunda kurtardım ve hayvanın koca başıyla yardığı sandal yıkıntılarının arasında buldum kendimi. Sular, kulaklarıma doldu, her yer kapkaranlık kesildi. O kargaşalıkta bile tek şey düşünebiliyordum: «Ya beni yerse!» Bugün bile o korkunç ağızdan nasıl kurtulduğuma şaşıyorum.

Suyun altında soluğumu tutabileceğim kadar tuttuktan sonra su üstüne çıktım: her yan, kanlı köpüklerle kaplıydı, ama yaşamak güzeldi doğrusu!

Deliler gibi kulaç attım, akıntı öylesine güçlüydü ki istediğim yöne gitmem imkânsızdı. Sonunda bir ip geldi elime. Kaskatı bir nesneye çarptım. Balinaydı bu! Ne olursa olsun, diye düşünerek üstüne tırmandım. Hayvanda hiçbir hayat belirtisi yoktu. Bir-iki dakika kadar dayanabilirsem, gemiciler kurtarabilirlerdi beni. Bağladıkları halat bunu açık açık gösteriyordu. Ne var ki balinanın ölmeden önceki son çırpınışını hesaba katmamıştım. O sırada hayvan deliler gibi dönmeye başladı, havaya fırlamaması için Tanrı'ya yalvarmaktan başka çarem kalmamıştı.

Artık öylesine bitkindim ki nerdeyse sırtından kayıp denize düşecektim; kollarım tutmuyordu. O durumda ne kadar kaldım bilmiyorum. Sonunda usta bir denizci eli beni sandala çekti. Kollarım yara ve çürük içindeydi, dizim davul gibi şişmişti. Gemiciler, hayatta kalmama şaşarak beni uzun uzun incelediler. Meğer o balina, şimdiye kadar gördükleri en büyük balinalardan biriymiş. Kaptan da, beceriksizliğimden ötürü çok fazla kızmamış bana. Hemen yatağıma uzandım.

Göreve başlayışımın üçüncü gününde yine balinalar çıktı yolumuza. Peşlerinden gittikse de yakalayamadık. Doğrusunu söylemek gerekirse, buna sevinmedim değil. Yalnız, bu korkunun bir an önce geçmesi gerekiyordu, yoksa bana beş para etmeyen bir denizci gözüyle bakarlardı.

© Doğan Kardeş

Tarzan
TARZAN LIVAK'IN SİHİRLİ İLÂCI İLE ONUN ESİRİ OLUP, BERABER BEYAZ GORİL AVINA ÇIKARLAR. BİR ARA KIZI, LİVAKI İLÂCLI KURŞUNLA ZARARSIZ HALE GETİRİR.
NİHAYET BABANIN DELİCE ARZULARINI ÖNLEMİŞ OLDUK. BÖYLECE DE HEPİMİZ KURTULMUŞ OLUYORUZ..
.....FAKAT, YA BU İLÂÇ BABAMA FENA TESİR EDERSE?..
23

MERAK ETME, BEŞ ON GÜN SONRA BU İLÂCIN TEŞİRİ GEÇER. BABAN BAY LİVAK GENE ESKİ HALİNE DÖNER...
BAK! SİLÂH SESİNDEN MAYMUNLAR KAÇIYORLAR..
BÖYLE DAHA İYİ, ZAVALLI HAYVANLAR HÜR YAŞASINLAR!
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1968 by United Feature Syndicate, Inc.

BABANI MEMLEKETE GÖTÜRÜR, İYİ BİR HASTAHANEYE YATIRIRIZ. ZANNEDERİM TEDAVİYE İHTİYACI VAR...
RUH DOKTORLARI HER HALDE ONU BİR DÜZENE SOKARLAR..

HAYDİ, ARTIK BABANI DA, TARZANIDA ALIP KAMPA DÖNELİM. ÇOK GEÇ OLDU SEVGİLİM...
TARZAN, BİR KAÇ GÜN SONRA KENDİNE GELİR HER HALDE DEĞİL Mİ?

DÖRT GÜN SONRA..
GÜNAYDIN TARZAN. NASILSIN, İYİMİSİN BU GÜN?
BİLMEM...GÜNLERCE SÜREN, BİR UYKUDAN UYANMIŞ GİBİYİM SANKİ...OHH! BAŞIM...

BABAMIN SENİ UYUTTUĞUNA ÇOK ÜZGÜNÜZ, TARZAN... ÖZÜR DİLERİZ..
ZİYANI YOK.. O,NASIL ŞİMDİ?
BABASI BAY LİVAK HALÂ UYUR-GEZER DURUMDA...FAKAT MERAK EDİLECEK BİR ŞEY YOK!

YARIN MEMLEKETE DÖNÜYORUZ. ONU DA BİR HASTAHANEYE YATIRIP İYİ BİR TEDAVİ ETTİRECEĞİZ, TARZAN...
JOHN CLARDO
1-7 1922

BURADA YAKALADIĞIMIZ BÜTÜN HAYVANLARI DA GİTMEDEN ÖNCE SERBEST BIRAKACAĞIZ... YOLUN AÇIK OLSUN TARZAN!.
BUNA ÇOK SEVİNDİM DOSTLARIM. SİZE DE İYİ YOLCULUKLAR, HAYDİ HOŞÇA KALIN...
SON

HAFTAYA ÇIKACAK Doğan Kardeş'TE

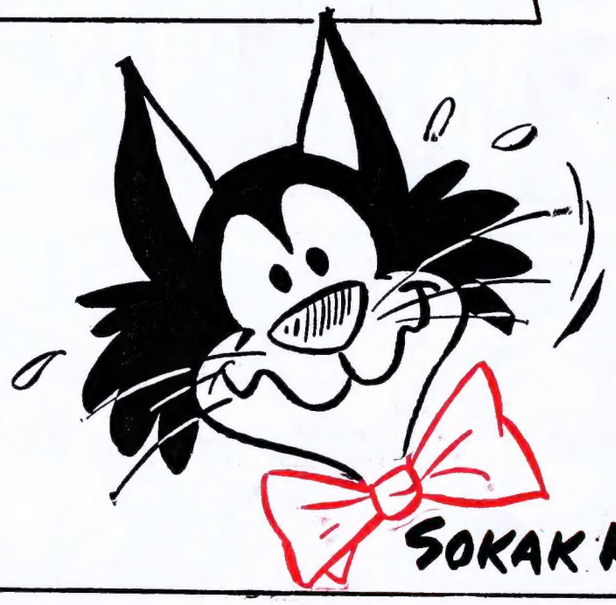

TİFDRUK BASKI
32 SAYFA YARISI
RENKLİ 75 KURUŞ

BİR DAĞ GEZİNTİSİ

Yazan: AFŞİN ŞAHİN

Birkaç saat sonra gece bastırdı. Uğurla Volkan, Metin'i sırtlarına alıp, ağaçların daha sık olduğu korunaklı bir yere taşımışlardı. Yağmur biraz hızını almıştı ama yağmaya devam ediyordu. Ağaçların altı zaten alacakaranlıktı, bir de gecenin karanlığı inince göz gözü görmez oldu. Birbirlerine iyice sokulmuşlardı. Omuzları ve dizleri birbirine dokunuyordu. Böyle yapmakla, yalnız olmadıklarını hatırlıyor, cesaret kazanıyorlardı. Aslında üçü de korkudan ağlayacak durumdaydı. Şimdiye değin hiç dağ başında gecelememişlerdi. Belki de evlerinden uzakta geçirdikleri ilk geceydi. Ayılarla, kurtlarla, vahşi hayvanlarla ilgili korkunç hikâyeler geliyordu akıllarına. Şu anda evlerinde, anneleri, babaları, ağabeyleri, kardeşleri arasında, sofra başında olmayı, radyo dinlemeyi, resimli romanlar okumayı ne kadar istiyorlardı. Hele sıcak yatakları! Ah, şu anda sıcak bir yatakta olmayı dünyalara değişmezlerdi. Yorganı başlarına çekip hayallere dalmak... Hayallerdeki serüvenler, kahramanlıklar ne kadar kolay ve güzeldi... Oysa onlar burada, ıssız bir dağ başında, katran rengi bir gecenin içinde. tir tir titriyorlardı.

Ya evdekiler? Onlar ne yapıyorlardı acaba? Bütün gün evde olmamalarına belki o kadar meraklanmazlardı. Fakat gece olup geri dönmeyince telâşa kapılırlardı. Volkan'ın ağabeyisi kardeşini aramak için Metin'lere gitmişti herhalde, oradan da hep birlikte Uğurlara... Şu anda üç aile üzüntü ve telâş içinde karakollara, hastanelere, diğer arkadaşlarına koşup duruyor olmalıydılar. Kendilerinin dağ başında çektikleri bir yana, ailelerine de bu gece uykuyu haram etmiş oluyorlardı. Yaptıklarına pişman olmuşlardı. Bir daha böyle bir şey yapmayacaklarına söz veriyorlardı kendi kendilerine.

Gece fazla ilerlemeden yağmur kesildi. Sanki karanlığın bastırmasını beklemişti kesilmek için. Fakat gökyüzü hâlâ bulutlarla kaplı olduğundan ay ve yıldızlar görünmedi. Arada bir rüzgâr estikçe ormandan acayip uğultular yükseliyordu. Bu uğultuları bazan hayvan homurtularına benzetiyorlardı. En ufak bir çıtırtı bile onları korkutmaya yetiyordu.

Bir ara ateş yakmayı düşündüler ama sonra bundan da vazgeçtiler. Bir kez, çevrede kuru çalı çırpı bulmanın imkânı yoktu. Üstelik Uğur'un cebindeki kibrit kutusu ıslanmıştı, parlayıp parlamayacağı belli değildi. Ve en kötüsü bir orman yangınına sebep olabilirlerdi.

Metin yaralı bacağını hiç kıpırdatmadığı için dizindeki acıyı unutmuştu. Bazan için için zonkladığını hissediyordu ama uyuşmuş olduğundan fazla acımıyordu. Uğur'un temiz mendilini yaranın üzerine sarmışlardı. Metin'i yaradan çok midesindeki kazıntı rahatsız ediyordu. 24 saati aşkın bir süredir midesine bir lokma yiyecek girmemişti. Midesi keskin bir bıçakla kıyılıyordu sanki. Ağzında da garip bir koku vardı. «Açlıktan nefesi kokmuş» sözünün anlamını şimdi anlıyordu. Şu anda en sevmediği yemekleri bile yemeye hazırdı. En sevmediği yemek olan patlıcan bile burnunda tütüyordu. Sabahleyin oduncunun kaptığı sandviç aklına geldi. İçine turşu, sucuk, domates, peynir koymuştu. O sandviç şu anda yanında olsaydı... Bu hayal o kadar uzak görünüyordu ki... Acaba bir başkasına ait bir sandviç görse onu çalmaya kalkar mıydı? Böyle bir şey yapmazdı herhalde. Gene de o kadar kesin bir şey söyleyemiyordu.

Uğur başını dizlerinin üzerine koymuş uyumaya çalışıyordu. Volkan da başını geriye, dayandıkları ağaç gövdesine yaslamıştı. Hemen hiç konuşmuyorlardı. Niçin konuşacaklardı? Her biri diğerinin durumunu biliyordu. Birbirlerine söyleyecek yeni bir şey yoktu ki...

Böyle bazan dalarak, bazan sıçrayıp uyanarak, bazan güzel düşler görerek, bazan birbirlerine belli etmeden sessizce ağlayarak saatler geçti. Metin rüyasında Nur'un kendisine bir tepsi börek uzattığını görüyordu. Birden birisi omuzunu dürttü. Gözlerini açtı: Volkan'dı.

— «Ne var?» dedi.

— «Dinle. Acayip sesler duydum.»

Metin korkudan yüreği güp güp atarak dikkatle dinledi.

Rüzgârın uğultusundan başka hiç bir ses duyamadı.

— «Yok bir şey. Hayal görmüşsün.»

Yeniden uykuya dalacakken sesi kendisi de duydu. Uzaktan tak! tak! diye kesik sesler geliyordu.

— «Duydun mu?»

— «Duydum!»

— «Ne sesi bu?»

— «Bilmem?»

Gecenin bu saatinde bu ses de ne oluyor? Tak! Tak! Tak! Bazan düzen kazanan, bazan kesilen sesler... Bir yere bir şeyler vuruluyordu sanki. Örneğin bir ağaca, bir baltayla vuruluyor olabilirdi. Tamam, anlamıştı Metin! Birileri ağaç kesiyordu. Gecenin bu saatinde ağaç kesenler kim olabilirdi? Kaçakçılar tabii. Demek geceleri gizlice kesip sabahleyin şehire taşıyorlardı. Dün sabah gördükleri oduncu delikanlı da bunlardan biri olacaktı.

— «Kaçakçılar,» dedi. «Odun kesiyorlar.»

— «Ne yapacağız? Gidelim mi yanlarına?»

— «Deli misin? Adamlar kaçakçılık yaptıklarının görüldüğünü isterler mi sanıyorsun?»

— «Öyle ya.»

— «En iyisi hiç ses çıkarmadan, burada olduğumuzu belli etmeden sabahın olmasını beklemek.»

Sustular. Yeniden gecenin sessizliği ve o tak taklar... Uğur her şeyden habersiz uyuyordu. Bir ara, korkunç bir düş görüyor olmalıydı ki, başını dizlerinin üzerinden kaldırıp:

— «Hayır! Hayır! Geliyor! Geliyor!» diye bağırdı.

Sayıklıyordu.

— Volkan hemen elini Uğur'un ağzına bastırdı.

— «Sus! Ne oluyorsun?»

Uğur uyanıp sustu.

— «Ne oluyor? Ne diyorsun?» dedi.

— «Yavaş konuş,» dedi Volkan fısıltıyla.

— «Ben konuşmuyorum ki!» dedi Uğur.

Acaba kaçakçılar Uğur'un bağırışını duymuşlar mıydı? Bir an derin bir sessizlik oldu. Çıt çıkmıyordu. Ya şimdi onları aramaya kalkarlarsa... Ya yerlerini bulup onları öldürürlerse... Korkunç sessizlik bir dakika kadar sürdü. Sonra Tak! Tak! lar yeniden başladı. Yarım saat kadar sonra tamamen kesildi.

Gökyüzünün rengi yavaş yavaş açılmaya başlamıştı. Sabah oluyordu.

*

Çevrelerini görebilecek kadar aydınlık olunca önce Volkan'la Uğur ayağa kalktılar. Volkan:

— «Kalk bakalım. Yürüyebilecek misin?» dedi Metin'e.

Metin doğruldu. Bütün gece aynı durumda oturmaktan vücudu kaskatı kesilmişti. Ağırlığını sağlam bacağının üzerine verip kollarını, boynunu oynattı. Sonra hafifçe bastı yaralı bacağının üzerine. Acıdı ama dünkü kadar fena değildi. Topallayarak bir adım attı, bir adım daha attı. Acıyordu. Buna rağmen yürümesi gerekti. Ne yapıp edip şehire dönmeliydiler.

— «Biz de sana yardımcı oluruz,» dedi Uğur.

Bir yanına Uğur, öbür yanına da Volkan geçti. Metin kollarını arkadaşlarının omuzlarına attı. Tepeden yukarıya doğru yavaş yavaş yürümeye başladılar. Vadi gitgide aşağılarda kalıyor, selin gürültüsü duyulmaz oluyordu.

Bir süre sonra güneş gökte yükseldi. Pırıl pırıl, dupduru bir gündü. Gök masmaviydi. Güneş ayna gibi parlıyor, onları iliklerine kadar ısıtıyordu. Dün bütün gün yağmurla yıkanmış olan çam yapraklarında su damlacıkları inci taneleri gibi ışıldıyordu. Tabiat Ana sanki dün yaptıklarına pişman olmuştu ve şimdi çocukların gönüllerini almaya çalışıyordu.

Yürüyüş çok ağır ve zor oluyordu. Üstelik açlıktan ve yorgunluktan halsiz düşmüşlerdi. Yürüdükçe Metin'in dizindeki tutukluk kayboluyor, acı azalıyordu. Bu tepeyi çıktılar mı, şehire kadar pek dik aşağı ineceklerdi. Gene de en az dört saatlik yolları vardı.

Güneş gökte yükselirken onlar yürümeye devam ettiler. Tepeyi tırmandılar, yamaçtan aşağıya doğru inişe geçtiler. Dün sabah saat onda kahvaltı etmek için mola verdikleri yerde gene durdular. Yürürken açlıklarını unutmuşlardı, oturunca gene hatırladılar. Metin, sandviçi ile üzümünün dün bıraktığı yerde durduğunu sandı. Neredeyse elini uzatıp alacaktı. Fakat kendisini aldatmadı. Dünkü oduncu geldi aklına. Gülümsedi. Tuhaf değil mi şu anda ona kızmıyordu. İki gün aç kalan kendisi olsa belki o da aynı şeyi yapabilirdi. Çektikleri bütün sıkıntılara rağmen bu dağ gezintisi sırasında çok şeyler öğrenmişlerdi. Sanki birkaç yaş büyümüş gibi hissediyorlardı kendilerini.

Kalkıp yürüdüler. Patika yamacı dönünce aşağılarda şehir göründü. Ne kadar ufak görünüyordu yüksekten bakınca. Ama gene de mahallelerini seçebiliyorlardı. Biraz daha dikkat etseler evlerini bile görebilirlerdi belki. Ama kaybedecek zamanları yoktu.

— «Yürüyelim çocuklar,» dedi Metin. «Aşağıda bizi bekleyenler var.»

— BİTTİ —

HANGİSİ UZAK

Öğretmen derste Taşkın'a sordu:

— «Söyle bakalım, Taşkın Japonya mı daha uzakta yoksa Ay mı?»

— «Tabii Japonya uzakta, öğretmenim.»

— «Nereden bildin?»

— «Bilmeyecek ne var. Geceleri Ay'ı görebiliyoruz. Halbuki Japonya'yı ne gece ne de gündüz görebiliyoruz!..»

O BAKIP ANLARMIŞ!

Eve gelen misafirlerden biri Ayla'nın kolundaki saati görünce ona takılmak istedi:

— «Ayla, demek saatin sana vakti haber veriyor, öyle mi?»

Ayla:

— «Hayır, Leman Hanım teyze, Hiç o haber vermez. Hep ben ona bakar anlarım!..»

NE DİYE BAĞIRIYORMUŞ

Meral dondurmacının sesini duyunca hemen mutfağa annesinin yanına koştu:

— «Anneciğim, bana yirmibeş kuruş ver de dışarıda bağırıp duran ihtiyar adamcağıza vereyim.»

— «Olur kızım. Adam ne diye bağırıyor acaba?»

— «Ne diye bağıracak, dondurma var, dondurma, vişneli, kaymaklı var diye bağırıyor!..»

BULMACA

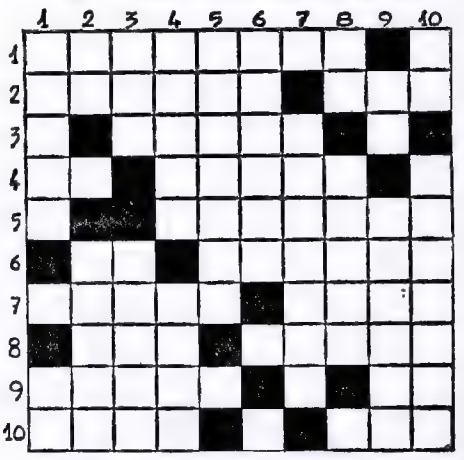

SOLDAN SAĞA: 1) Matbaa. 2) Başkalarının sırtından geçinen kimse. Bitkinin dal, yaprak, çiçek gibi kısımlarını taşıyan ve ağaçlarda odunlaşarak gövde halini alan kısım. 3) Bir erkek ismi. 4) Ayı yuvası. Matematiğin bir kolu. 5) Tavana asılan, şamdanlı, lambalı billûr veya maden süsü yapıp satan kimse. 6) Karada ve denizde yabani hayvan, kuş veya balık tutma işi. Yanardağ ağzı. 7) Gereği. Hint para birimi. 8) Bir göz rengi. Bilinenden ayrı. 9) Tersi, tropikal bölgelerdeki denizlerde kesiksiz esen rüzgârların adı. Usanç anlatan bir ünlem. 10) Suç işleyene çektirilen. Hatıra.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Bakterilerin çomak biçiminde ince uzun olan çeşidi. Tersi, bebeklere yapılır. 2) Güçsüzler, eli ermezler. 3) Aynaların arkasında bulunan ince maden tabaka. Küçük el bavulu. 4) Suyu sıcak olarak yerden çıkan hamam, kaplıca. Ankara'nın ilçelerinden biri. 5) Astın üstü. 6) Büyükler, kodamanlar. Tekil üçüncü şahsı gösterir. 7) Tersi, radyo yayınlarına karışan yabancı ses. 8) Duman lekesi. Fotoğrafçılıkta resimleri basmadan önce cam üzerinde düzeltme işi. 9) Kısa zaman. Kolları yırtmaçlı ve uzun, harçlı bir çeşit kısa salta. 10) Kalın bükülmüş sicim. Ölmemiş ayı (iki kelime).

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) ANTİKA. ANA. 2) İK. ROL. 3) URFALI. ATA. 4) OM. LAPON. 5) YE. EVAL. 6) ORATORYO. 7) NİYET. ASKE. 8) KITKANAAT. 9) REC. AYAKON. 10) IS. KASA.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) ALUVYON. RE. 2) ERİKE. 3) TİFO. AYICI. 4) İKAMETET. 5) VOTKA. 6) ARILAR. AY. 7) O. ALYANAK. 8) ALAP. OSAKA. 9 TON. KAOS. 10) AYAN. NETNA.

NOT: Bu haftaki bulmacamızın çözülmüş şekli 18'inci sayfamızdedir.

Doğan Kardeş

KAPTAN ve çocukları
ED BÜDÜ
ŞİMDİ BUNU BENİ TANIYANLAR OKURSA HEPSİNE REZİL OLDUK DEMEKTİR...
COM AHMET BU KAYIYE ÇIHTI!
COM AHMET GEÇEN HAFTA BİR KAYAYA TIRMANIP, ÜSTÜNE ADINI YAZMIŞTI. AMA YANLIŞ YAZMIŞTI...
12-22
COM AHMET BU KAYIYE ÇIHTI!
SEN O YAZIYA BAKMA BÜDÜ. O MÜSVEDDE
O HALDE HEMEN SİL DE KİMSE GÖRMESİN!
BENİ GÖRMEDİ SAYABİLİRSİN. KİMSEYE SÖYLEMEM.
TEŞEKKÜR EDERİM BÜDÜ.
ŞİMDİ N'APMALI?
GİDER, BİR KUTU BOYA DAHA ALIRIM..
BANA BİR KUTU SİYAH BOYA DAHA LÜTFEN
HADİ BAKALİM CON.. TIRMAN YENİDEN... OF, POF!
COM AHMET BU KAYAYA ÇIKTI!
OH, ŞİMDİ RAHATLADIM YAHU!
Tm Reg U S Pat Off—All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.
F. Dirks
12-22

bu hafta doğan KARDEŞLER

EUGENE DELACROIX

(Saint - Maurice - 26.4.1798)

Ünlü bir Fransız ressamıdır. Romantik resim çığırını açmıştır. Tarihî tabloları, mitolojiye ait resimleri ve duvar tabloları pek ünlüdür. 1863'te ölmüştür.

SUHA ŞENGELDİLER — İstanbul — 26.4.56
A. KUÇUKOĞLU — İstanbul — 22.4.57
DOĞAN BATIBAY — Ankara — 23.4.59
TARIK YILMAZ — Samsun — 25.4.56
FULYA GÜNDÜÇ — Ankara — 23.4.55
SUMRU HULAGÛ — İstanbul — 23.4.60
TURGAY IŞIKSAL — İstanbul — 25.4.58

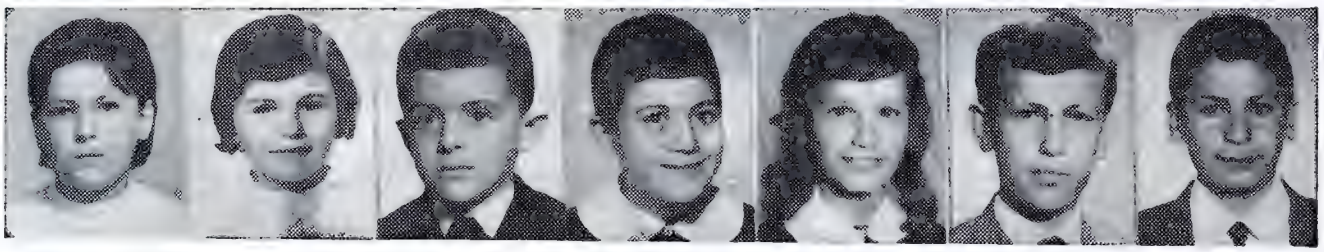

NURAN BORA — Bursa — 23.4.57
*IŞIL ARAT — Elâzığ — 26.4.60
HAKAN ÖZSOY — İstanbul — 22.4.60
ZİYA DEMİRGÜNEŞ — Ankara — 23.4.57
*NAZİFE DURUNAY — Eskişehir — 22.4.54
ABDULLAH SİMSEK — Rize — 26.4.56
KEMAL DEMİR — Ankara — 22.4.54

PINAR YAZICIOĞLU — İzmir — 23.4.60
MESUT ÖZGEN — Malatya — 24.4.60
YILDIRAY ÖZMEN — Değirmendere — 25.4.60
*REFIKA GUL — İstanbul — 22.4.56
ENGİN BİNOĞUL — İstanbul — 24.2.59
ASIM BERKANT — Ankara — 25.4.59
TURGUT AK — İstanbul — 25.4.58

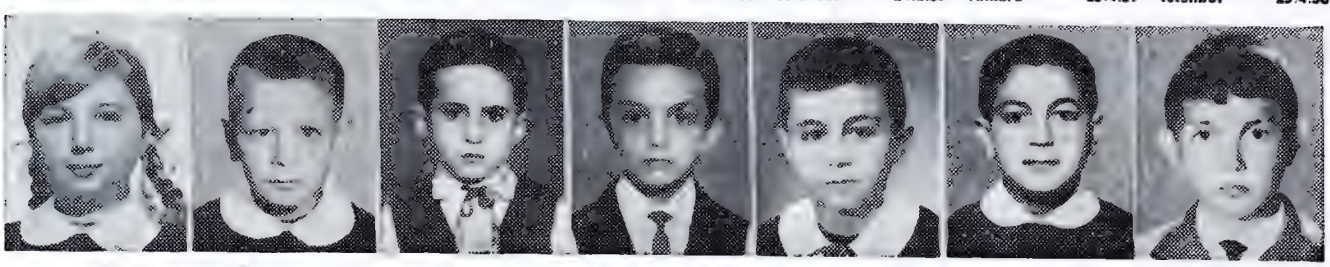

T. HEKİMOĞLU — İzmir — 27.4.57
*GÜNAY DURUNAY — Erzurum — 23.4.60
SERDAR ARICAN — Konya — 21.4.59
ERSİN ÖZGÜMÜŞ — İstanbul — 27.4.60
ARİF ALKAN — İskenderun — 28.4.58
ERGÜN EŞSİZOĞLU — Diyarbakır — 24.4.55
MEDENİ KARPAT — Köstence — 24.4.57

*NÜVİDE ÖZER — İstanbul — 24.4.62
*SELÇUK UNUTUR — Kırıkkale — 23.4.62
SEDAT ZENGİN — Ankara — 27.4.55
METİN KARAYEL — İstanbul — 24.2.60
*B. MÜHÜRDAROĞLU — Samsun — 21.4.55
YAŞAR TOKER — İstanbul — 22.4.59
*LEVENT TÜRKEL — Kayseri — 26.4.60

(Devamı 18. sayfada)

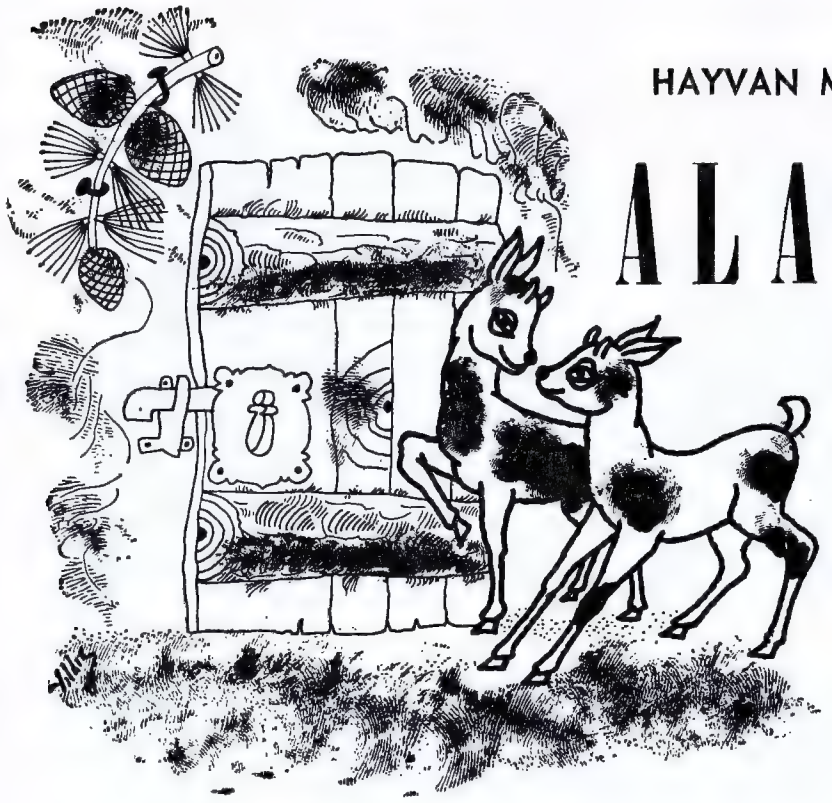

HAYVAN MASALLARI : 16

ALA KEÇİNİN OĞLAKLARI

Yazan: **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde dağlardan bir dağın doruğunda bir yaban keçisi, bu keçinin de ikicik yavrusu varmış. Ala keçi her vakit püsküllü oğlak doğurmaz ama, bunların ikisi de püskül püskül perçemli imiş. Bundandır birine «Gül perçem», öbürüne de «Sümbül perçem» dermis anaları...

Babaları Eke keçi, günün birinde bir okla vurulup da dünyasını değiştirince, avcılardan gözü yılmış anaların. Oğlakları yazıya, yabana çıkarmaz; kurda, kuşa göstermez; kendi göğsüne basarak büyütürmüş ama, gün olur, sütü yetmez; gün olur çilesi bitmezmiş. Hani şu süt dişleri otu, çöpü bir kesecek olsa, sabah sabah avcılar uyanmadan uyanacak; yavrularını önüne katıp dağ, bayır dolanacakmış ama, yürekte var, elde yok; yoktan yonga kopmaz ki, ne yapsın anaları, bir başına dolaşırmış yamaçları, göğsünü sütle dolduracak otu, çöpü bulmak için.

Günlerden bir gün, gene o yamaçların yolunu tutacak olmuş. Giderken de:

— «Yavrularım; ben göğsümü sütle doldurmaya gidiyorum. Yabanın kurtları gelir de kapınızı çalarsa, yanılıp da açmayın ha!» demiş ve gitmiş.

Aradan bir mendil kuruyacak kadar bir zaman geçmiş, geçmemiş, canavarın biri gelip:

— «Açın kapıyı yavrularım; size bir kütük bal getirdim!» demiş. Gül perçem'le, sümbül perçem gülmüş bu söze:

— «Bızım anamız bize bir kütük bal değil, getirirse, bir yeşil dal getirir. Sen bizim anamız değilsin!» demişler, açmamışlar kapılarını.

Canavar kendi kendine: «Bu kapının anahtarını buldum» deyip gitmiş nerden kopardıysa bir dal koparıp gelmiş:

— «Açın kapıyı yavrularım; size bir yeşil dal getirdim!» demiş. Gül perçem'le sümbül perçem, kulak verip dinlemiş kapı ardından:

— «Senin sesin anamızın sesine benzemiyor. Onunki inceden ince; seninki boğuk; yalanını yüzüne vuruyor soğuk soğuk. Sen bizim anamız değilsin!» demişler, açmamışlar kapılarını.

Canavar, çekilip gitmiş. Miyan kökü yiyip ağzını, dilini düzeltmiş ve gene gelip inceden ince bir sesle:

— «Açın kapıyı yavrularım; ben meler meler geldim; dağı, bayırı gezer geldim» demiş, demiş ama Gül perçem'le Sümbül perçem de ayaklarını görmüşler kapı deliğinden:

— «Senin ayakların anamızın ayaklarına benzemiyor. Onunki aktan ak seninki karadan kara; git kendine başka bir kapı ara; sen bizim anamız değilsin!» demişler, açmamışlar kapılarını.

Canavar, «ya öyle mi? demiş ve bir değirmene gitmiş:

— «Hamur sar ayağıma!» demiş; korkudan hamur sarmış değirmenci.

— «Hamur üstüne un sür!» demiş. Un sürmüş değirmenci. Ve gene gidip kapıya dikilmiş:

— «Açın kapıyı yavrularım; ben geldim ayak ayak; ayaklarım kardan beyaz, sütten ak!»

Sünbül perçem, bu sesi duymuş:

— «Anamızın sesi bu!» demiş. Ayaklarını görmüş:

— «Anamızın ayakları!» demiş. Kapıyı açacak olmuş ama, Gülperçem:

— «Aman, Sümbül kardeş; sakın inanma, kanma. Bu gene o canavarın oynadığı bir oyun, belki de ayağına un sürmüştür; un!» diye bakmış ama, Sümbül'ün yüzüne, Sümbül bakmamış Gül'ün sözüne, tutup kapıyı açmış ama, açmasıyla canavarın da rüzgâr gibi içeri dalması bir olmuş. Gayrı aman, zaman verir mi, çiğnemeden yutmuş Sümbül'ü...

Gül perçem, korkudan tir tir titrer olup öyle bir cin deliğine girmiş ki, canavar arayıp durmuş ama, ne görebilmiş, ne girebilmiş; homurdana, homurdana çekilip gitmiş.

Nerde var, nerde yok, Ala keçi dönüp gelmiş ki, ne görsün! Evceğizinin altı üstüne gelmiş. Görünürde ne Gül perçem var, ne de Sümbül perçem! Yüreğinden vurulmuşa dönmüş, başlamış acı acı melemeye. Gül perçem de başlamış, girdiği delikten dinlemeye:

— «Oh, işte bu ses, anamın sesi!» deyip, saklandığı delikten çıkmış. Olanı, biteni; başlarından geçeni yana yakıla anlatmış.

O zaman, ana keçi başını bir sallamış, iki sallamış da:

— «Ben de o canavarı boynuzlarımla delik-deşik etmezsem, bana da ana demesinler!» deyip dağı taşı aramaya çıkmış. Artık, bağlasanız

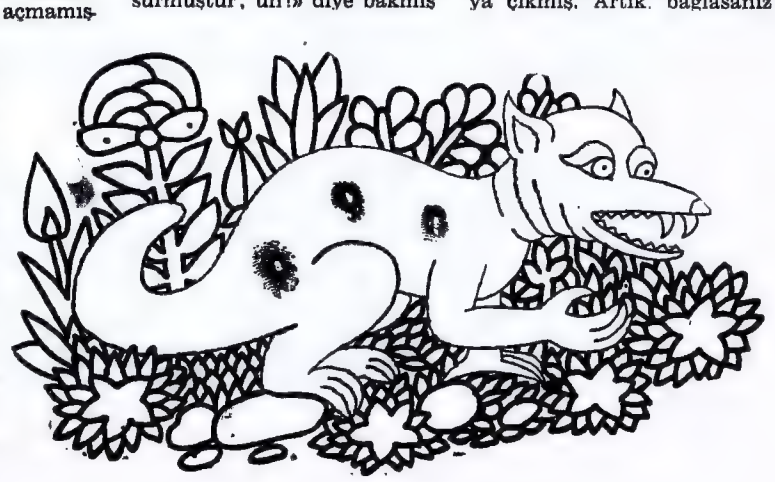

durur mu? Gül perçem de bıdıl bıdıl anacığının ardına düşmüş.

Ne az gitmiş, ne uz gitmişler; o kanlı canavarı bir taş üstüne serim serim serilip uyur görmüşler. Ana keçi, hemen boynuzlarını takıp kayalardan aşağı yuvarlayacak olmuş ama, bir de bakmış ki, bu canı yanasıcanın karnında bir şey oynuyor, gözlerinde bir umut çırası yanmış:

— «Sümbül yavrum olmasın bu!»

Arılar, bal alacak çiçeği bildiği gibi, yaban keçileri de yaban otunun dilinden anlar. Her derde deva olanları da vardır, zehir zenbelek olanları da... Öyle bir ot kokutmuş, öyle bir ot kokutmuş ki, canavarın burnuna, de uyanabilirse, uyansın! Hemen bir çakır diken koparıp yarmış karnını, boydan boya, olur mu, olamaz mı, masal bu ya! Fır deyip fırlamış içinden, Sümbül perçem. Bir, anasının yüzüne bakmış, yüzü kızarmış, ana öğüdü tutmadığı için... Bir, kardeşinin yüzüne bakmış, gözleri kararmış, kardeş sözü dinlemediği için. Ama onlar, toyluğuna vermişler bunu, yalam yalam yalamışlar onu. Eskisi gibi aktan ak olmuş ama, gayrı korlar mı bu kötülüğü canavarın yanına; çakıl taşları toplayıp doldurmuşlar karnına! Sonra keten eğirip, kendir bükerek dikmişler sıkı sıkı ve çekilip gitmişler güle oynasa

Kaç vakitten sonra canavar, ayılıp bakmış ki, ne baksın, susuzluktan dilleri dışarı düsmüş, Kerem'in arpa tarlası gibi yanıyor için için... Hemen, dere boyuna inip kana kana içecek olmuş ama, ayakta duracak güç nerde! Sürüm sürüm sürünerek yerde, dereye inmiş, suya da eğilmiş ama, karnındaki taşlar ağır gelip tepesi üstü gitmiş!

Eee, eden bulur. Canavar da ettiğini bulmuş; boğum boğum boğulmuş; Ala keçi ile oğlakları da yeşil muradına ermiş.

Oyun Eğlence

Bu oyun iki kişiyle oynanır. Oyunculardan biri şerif, diğeri de haydut rolündedir. Oyuncuların önlerinde, şekilde görüldüğü gibi, sol kenarında harfler, üst kenarında sayılar yazılı, bölmelere ayrılmış birer karton bulunur. Ayrıca her iki oyuncunun tarafında, gene kartondan yapılmış, üzeri resimli, dokuzar tane küçük kare vardır.

Şerif tarafındaki resimler: Şerifin resmi, çiftlik evi, şerifin bürosu, tüfek, şerifin madalyası, iki at, iki tabanca.

Haydut tarafındaki resimler: Lokanta, tüfek, haydudun resmi, iki tabanca, altın torbası, çiftlik evi, iki at.

İsterseniz, örnek olması için bir deneme oyunu yapalım: Her oyuncu, kendi tarafındaki resimleri, önündeki bölmeli kâğıdın hanelerine yerleştirir. Bu iş yapılırken, oyuncular birbirlerinin kâğıdına katiyen bakmamalıdır. Diyelim ki oyunculardan biri Ahmet, öbürü Ali. Oyuna sırası Ahmet'te ise, o, Ali'ye meselâ C-3 hanesinde ne bulunduğunu sorar. Ali de o hanede bir resim varsa onu ters çevirir, yani onu kaybeder. Eğer resim yoksa «Boş» diye cevap verir ve oyun sırası Ali'ye geçer.

Bütün resimler içinde yalnızca şerifin ve haydudun kendi resimleri birer defa daha başka haneye oynatılabilir. Meselâ haydut E-6 hanesinde bulunduğu sırada şerif yerindeki oyuncu bunu sorup çıkarırsa, karşıdaki oyuncu «haydut kaçtı» der ve haydudun resmini bir başka haneye kaydırır. Ancak, iki atını kaybetmiş bir oyuncu, bu değiştirmeyi yapamaz.

DİKKAT: Daha önce kullanılmış bir haneyi yeniden kullanmak yasaktır. Bir hane bir defa kullanılır. Kullanılan haneler ve kaybedilen resimler oyuncular tarafından ayrı bir kâğıda not edilir. Ayrıca, bir haneye birden fazla resim konamaz.

ÇOK ÖNEMLİ: Resimlerden iki tabancayı ve tüfeğini kaybeden tarafın hücum yapmaya, yani sormaya hakkı yoktur. Bu durumda öbür oyuncu oynamaya devam eder.

Oyuna daima şerif olan başlar.

HAYDUT TARAFI

ŞERİF TARAFI

ŞERİFLE HAYDUT OYUNU

NOT: Şekilleri ister kartona yapıştırdıktan sonra makasla düzgünce kesip çıkarınız, ister beyaz kartona bakarak çiziniz.

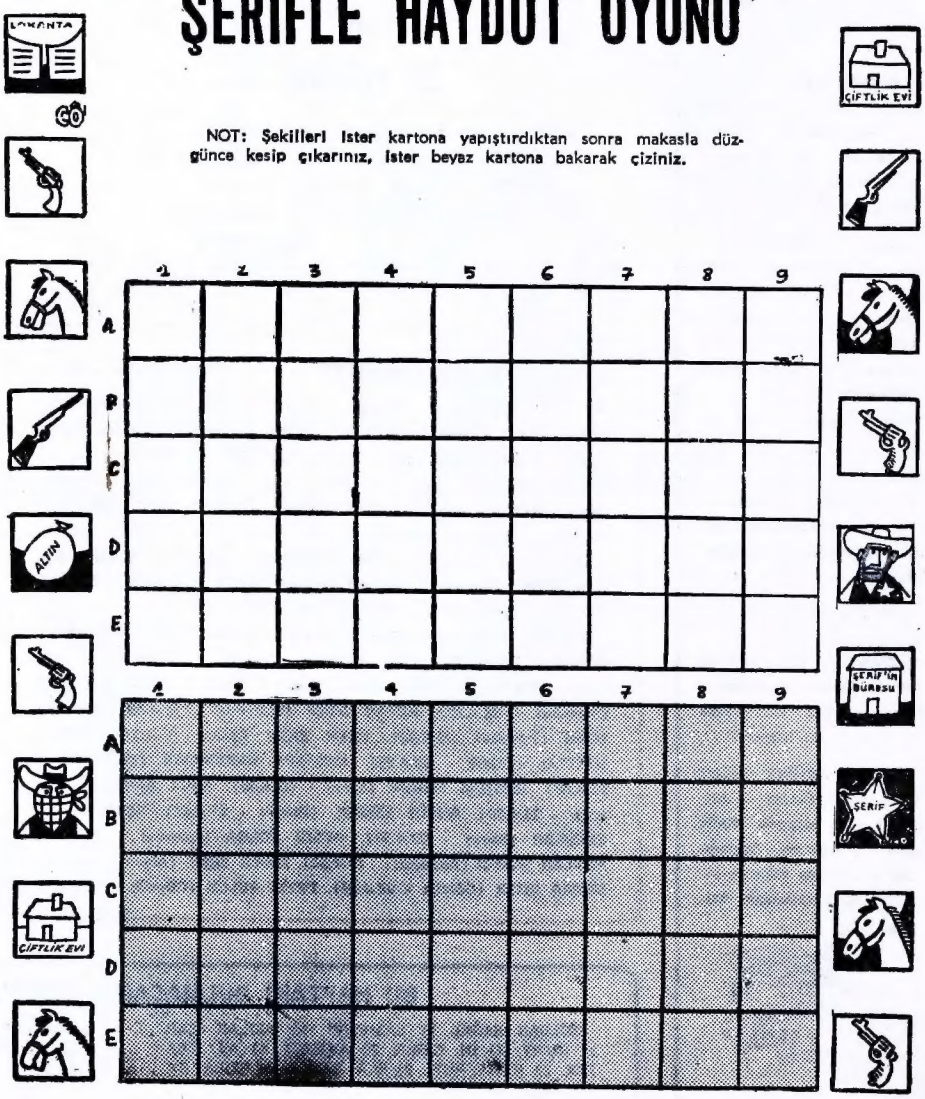

OKUYUCU KÖŞESİ

NURETTİN PEKER: İstiklâl Mah. 212. sokak, No. 21 - ADANA. **(17 yaşında lise öğrencisi. Hafif Batı müziğinden ve spordan hoşlanan kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

MUSTAFA DENİZER: Sivil Havaalanı karşısı, Kooperatif Evleri, No. 46 - ADANA. **(17 yaşında lise öğrencisi. Spora ve Batı müziğine meraklı kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

ŞEVKİ BEŞER: Irmak Cad. Karaca Fırın Üstü No. 86 - SAMSUN. **(13 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiren yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

KEMAL TOPÇUOĞLU : Mirza Muhammet Mah. Hacı Halil sokak, No. 28 - ERZURUM. **(16 yaşında, Şiirden ve resimden hoşlanıyor. pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

ÜMİT BALTA: Darüşşafaka Lisesi, Haz. 2/B, 313, Çarşamba - İSTANBUL. **(14 yaşında. Yurt içinden ve dışından arkadaşlarla Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

BÜLENT GERDANLI: Gaziantep Lisesi, 4/F. 4087 - GAZİANTEP. **(16 yaşında Pul ve kartpostal biriktiriyor, İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

CÜNEYT AKTUNA: Cebeci Cad. 68/6, Cebeci - ANKARA. **(14 yaşında. Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor, enstrüman çalıyor. İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

23 NİSAN

Yirmiüç Nisan Bindokuzyüz yirmi...
Açıldı Büyük Millet Meclisi,
Atatürk çevresinde topladı
Bütün yurtseverleri...

Atatürk bizlere
Armağan etti bu bayramı,
Kutlayalım hep birlikte
23 Nisan'ı.

Balkonlara, kapılara
Asılmış hep bayraklar,
Öğrenciler geçiyor,
Sevinç içinde insanlar...

SERHAN MENTEŞE
(Hakimiyeti Milliye İlkokulu, 2/B, 642 - İZMİR)

★

23 NİSAN

Her zaman şanlı geçsin bu bayram,
23 Nisan Ata'mızdan bize armağan,
Çocukların da bir bayramı olmalı,
Her yavru Türk, Atatürk'ü hatırlamalı.

AHMET ÖZIŞIK
(Gazi Mustafa Kemal Paşa İlkokulu, 3/A öğrencisi, Kadıköy - İSTANBUL)

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER (Baştarafı 15. sayfada)

ALİ KOCABIYIKOĞLU (Manisa - 24.4.59), ZENNUR DİYARBAKIRLI (Diyarbakır - 23.4.56), HÜSEYİN YELDAN (İstanbul - 24.4.57), FERDİ KURT (Amasya - 24.4.53), YASİN ALTINER (Eskişehir - 27.4.50), ÇİĞDEM GÜRSOY (İstanbul - 25.4.57), H. İBRAHİM OK (Gümüşhacıköy - 23.4.53), HALE AÇIKGÖZ (Ankara - 24.4.60), HACI GÜVERCİN (Ankara - 21.4.55), MEHMET ÜSTÜN (Amasya - 27.4.52), ✝ADİLE AYAN (Bucak - 26.4.57), SİPEL BEKİRCAN (İstanbul - 21.4.57), HAKAN ÖZSOY (İstanbul - 26.4.60), NURAY GERAY (Eskişehir - 27.4.62), ✝MERAL GENÇ (Hereke - 22.4.57), NEVSUN GİDER (Ankara - 24.4.56), İHSANİYE SÖZEN (İstanbul - 21.4.56), ŞAMAN OĞUZ (İstanbul - 22.4.62), RAMAZAN ALAN (Ankara - 23.4.58), SEMRA TETİK (Ankara - 22.4.58), EGEMEN AKBAŞ (Konya - 23.4.61), HALİL GÜMÜŞLÜ (İstanbul - 23.4.60), ERTAN AŞICI (Merzifon - 21.4.55), NUSRET UZUN (İstanbul - 23.4.58), EREN EKEN (Ezine - 25.4.57), AHMET SERTTAŞ (Elâzığ - 23.4.55), MUSTAFA KARABUDAK ((Bozdoğan - 22.4.60), RÜSTEM HARUN (Sivas - 22.4.56), SUNA ŞANIVAR (Ankara - 26.4.59), ENGİN ŞENGÜL (Polatlı - 27.4.61), BEYTİYE BÜKÜCÜLER (Bursa - 22.4.55), AYŞİN TOLGA (İstanbul - 27.4.61), NEYLÂN SAATÇI (Adapazarı - 27.4.54), ZAFER YEŞİL (Afyon - 23.4.61), SEMRA ÇITIR (Gölcük - 24.4.58), FEVZİ PULCU (Göynük - 23.4.60).

KARDEŞLERDEN 23 NİSAN ŞİİRLERİ

MURAT ULAŞ

23 NİSAN

Bugün Yirmiüç Nisan
Armağan bize Ata'dan,
Bugün kuruldu meclis,
Mustafa Kemal oldu reis.

El ele verdik hepimiz.
Genç ihtiyar, kızan kız,
Düşman kovuldu yurttan,
Böyle kuruldu vatan.

İzindeyiz Ata'nın,
Bekçisiyiz vatanın,
Yaşasın Türk Gençliği,
Milletimin gözbebeği!

23 NİSAN

Benim bayramım bugün,
En güzel günü yılın,
Çocuklar hep sevinçli,
Büyükler hep kıvanclı.

Senin armağanın Ata'm!
Bu en güzel bayram.
Yürekten kutlayalım.
Yaşasın 23 Nisan!

GÖKSEL VERİM
(İskenderpaşa İlkokulu, 5/E öğrencisi Fatih İST.)

23 NİSAN

Nasıl sevinmez insan?
Geldi 23 Nisan!
Dalgalansın bayrağımız,
Bugün bizim bayramımız.

Neşeliyiz hepimiz,
Sevinç dolu içimiz,
Ata'mızı severiz,
Hep izinde gideriz.

SEVAL ESASLI

BU HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) BASIMEVİ. 2) ASILAK. SAP. 3) RİFAT. 4) İN. CEBİR. 5) AVİZECİ. 6) AV. KRATER. 7) İCABI. RUPİ. 8) ELÂ. BAŞKA. 9) EZİLA. EY 10) CEZA. O. ANI.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) BASİL. EC. 2) AS ACEZE. 3) SIR. VALİZ. 4) ILICA. BÂLÂ. 5) MAFEVKI. 6) EKABİR. 7) TİZARAP. 8) İS. RETUŞ. 9) AN CEPKEN. 10) İP. DİRİAYI.

Bilmece Bildirmece

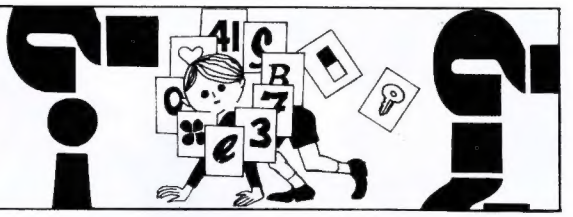

KİM NEREYE GİDİYOR? ÇİZGİLERİ TAKİP EDİN BULACAKSINIZ.

BU DAİRELER RESMİN NERESİNDEN ALINMIŞTIR. BULUN LÜTFEN...

Doğan Kardeş
İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU
20
Kuruş
Doğan Kardeş
DOĞUM GÜNÜ HEDİYE KUPONU

ZERO X'TE TEHLİKELİ BİR HASTALIK VAR! SIKI TEDBİR ALIN!..

AHALİYİ GERİ SÜRÜN! YAKLAŞMASINLAR! BURAYA KİMSE GİRMEYECEK!..

ZEROX'İN KAPISI KUMLARA GÖMÜLDÜ... ÇELİK PLÂKALARI KESİLEREK GİRİLECEK!

OLUR ŞEY DEĞİL... HEPSİ BAYGIN YATIYOR!

İNCELEMEMİ BİTİRİNCEYE KADAR KİMSE DOKUNMASIN!..

BİR KAĞIT!.. DOKTOR, BUNU ZEROX'İN DOKTORU YAZMIŞ OLACAK

"BİTKİNİN ZEHİRİ DEĞDİĞİ YERDE DOKUYU YAKIYOR"

TEHLİKELİ, DEĞİL Mİ DOKTOR?

HEM DE ÇOK TEHLİKELİ! HEPSİNİ DERHAL HASTAHANEYE KALDIRACAĞIZ, VAKİT GEÇERSE HASTALIK YAYILABİLİR!

DOKTORUN SÖZLERİ HEMEN ORTALIĞA YAYILMIŞTI...

SALGIN VARMIŞ! BÜTÜN BU BÖLGE BULAŞICI HASTALIĞA TUTULACAKMIŞ..

ÜÇ HAFTA SONRA KAPTAN İYİLEŞMİŞTİ..

DÜNYANIN SESİ

SON DAKİKA: UZAY BAHÇELERİ FÜZELERLE YOK EDİLDİ!

HASTALIK KAYNAĞI KURUTULDU...

PEKİ, ALBAYIM. BU BÖYLE. YA BİZİM ZERO X NE ALEMDE?

HİÇ MERAK ETME, KAPTAN. ONU DA KIZAĞA ÇEKTİK...

KISA ZAMANDA YENİDEN UÇUŞA HAZIR DURUMA GELECEK....

HAFTAYA DOĞAN KARDEŞ'TE YEPYENİ BİR SERÜVEN: GİZLİ DÜŞMAN